

Соколёнок

5/2021

СЕНТЯБРЬ – ОКТЯБРЬ

Къарчыгъа

0+

РЕСПУБЛИКАНЫ ЯШЛАР УЧУН ЭКИ АЙДА БИР ЧЫГЪАГЪАН ЖУРНАЛЫ

5 октябрь – Учителени гюю

Аявлу яшлар, сизин янгы охув ýылыгтыз булан къутлаýбыз!

Анвар Таждиев,
Дагыстанны халкъ шаири

ШКОЛА ЯШЛАНЫЙ ЙЫРЫ

Насипли элде тувгъан
Насипли яшларбыз биз.
Школагъа жыйылып,
Охума башларбыз биз.
Яшав бизге иржая,
Ватан къучагъын яя,
Аталаны къыйынын
Этмесбиз бир де зая.
Бизин школа булан
Бек татывлу арабыз.
Бавда чечеклер йимик
Балкъып, осьюп барабыз.

И_ІВ_ІРЧЕС Къазакъ

БоітЫР ВУЛОң Къурдаш бол

Чабувуллар алды къылышлы,
Къылышлар ерге чапса ойтерми?
Тюбюндеги аргъумагъын берсе де,
Атолу бийге къуллукъ этерми?
Сабур тюбю сари алтын,
Сабургъя зат етерми?
Алгъасагъан гишини иши онг болмас,
Бармакъларын хапгъан булан сонг болмас.
Ярлылагъа гюн чыкъмас,
Янгызлагъа танг болмас.
Бола бусанг батыр булан къурдаш бол,
Ол батырда сенден аяр жан болмас,
Осаллар булан къурдаш болма чы.
Къыйын гелген сени гюнүнгде
Ол осаллар сагъа гелип ян болмас.
Эренлер тарымасдай иш гелсе,
Ат гётермес авур намус иш тюшсе,
Ашналар булан ювукъ сырдашны
Ашкаргъа салма сюйсенг, къара чы.
Къурдашларынг сени ишинге чалышмас,
Къувунларда янсыз гёрсе болушмас;
Тыгъырыкъда сагъа не демес,
Тигилишген сени гюнүнгде
Къардашларынг сени ишинге юдамас,
Самалардан саллар созулмас,
Сабурланы иши санда бузулмас.
Яманлар явда язылмас,
Ягъалашгъан сени гюнүнгде
Къардашларынг баш-башына тозулмас,
Чапгъанда яман кюй алмас,
Чагъылышгъан сени гюнүнгде
Къардашларынг бир сени учун уялмас.

АТАЛАНЫ ГЬИЛЛАСЫ!

Мухтар бизге гелегенде, мен ажайымны согъан хасилерине сув тёгюп тура эдим. «Не яхшыдыр хари, кёмекге ёлдаш да гелди», – деп ойлашым.

Гертиден де, Мухтар шалбарыны устьюнден эсги шалбар да гийип, педиреге харманып йиберди. О бек рагьмулу улан. Ондан къайры да, ювугъум.

Мухтар къашларын да тююп ойлаша туруп, бир нече педирелени ташыды. Сонг токътап:

– «Эгоист» деп нечик адамгъа айтыла? – деди.

Мен башлап адап къалдым. Сонг эстабып:

– Эгоист деп?... Башлагъаланы гъакъында ойлашмайгъан, янгыз оъзюню гъайын этеген адамгъа айта, – дедим.

– Неге сорайсан?

– Аманат жыйында магъа шолай деген эди.

– Аманат?... О чу яхши яш, бир себепсиз нечик айтгъан экен дагъы? Ону чу гишини кепин къалдырагъан хасияты ёкъ эди...

Аманат, гертилей де, яман яшлардан саналмай, – деймен.

– Дюрдюр, – деп, Мухтарны хатири къалдыш. – Ону якълама сюемен деп къойсанг.

– Якълап айтмайман, тюзюн аитаман.

Аз замангъа шып кюйде ишледик. Мухтар гёбюп тура эди. Мен буса, ону гёнгюн алмакъ учун сёзлер табып болмай эдим.

– Олай буса ачып айт чы. Мен неге эгоистмен? – деп сорады Мухтар.

– Я, къойсана. Негер тарыкъ эришип турмагъа?

– Тарыкъда эришмө де герек. Айтаман чы, сен менден эссе Аманатны кёп сюесен.

– Я, тюгюл.

– Буса мени эгоистлигимни чечип болмайсан.

Оъзю де, яман къашларын да тююп, эришегенде йимик айтмаймы! Шо саялы болма ярай, мени бирден ачуум чыгъып гетди.

Нечакъы сюйсенд де болар эдим! – дедим мен.

– Буса чеч чи!

– Пожалуйста! – деп мен, бармакъларымны да авдарып, санама башладым.

– Эсингдеми, терек тюплер къазмагъя баргъанда, тюш ашгъя токътагъанда, эт чудунгну яшлагъя къошуулмай янгыз оъзюнг яшынып ашагъанынг? Чинар талдан бичен жыйып гелегенде, нечакъы тилесек де, бизге бермей, къардашыгъызын атына юргъя ерли оъзюнг ми-нип гелдингми?! Бир гезик мен унутуп школагъя шакъы алмай баргъанда, мени шакъытилиме чи ручканы сукъмажакъ-сан деп айтдынгмы?!

Мухтар пысады. Туврасын айтгъанны сюймеди. Бети нече тюрлю болду. Ахырда янгы гелтирген сувун сама да тёкмей гетип къалды.

Мен тез эс табып:

– Токъта, Мухтар! Не этесен сен? – деп къычырдым. Тек о токътамады. Сонг мен де кюстюнүп: «Неге эришдим хари? Ону яхши кёмек этмеге къойгъан бусам, авлия», – деп ойлашдым.

Арадан бир жума чакъы оътгенде, гезивге гёдеклеризни гайдап гетдим. Булутсуз гюн кёк кёкюреген йимик хапарсыздан елкеме бир юмурукъ тийди. Юмурукъ дегенде де юмурукъму эди. Къарагъанман – Мухтар.

– Гъар къутукъ саялы бир юмурукъ таманмы! Гъар къутукъ саялы бир юмурукъ таманмы?! – дей туруп ура.

– Не къутукъ? Не болгъан? – деймен, жавап къайтармай. Бир де башгъя тюгюл, къанлысы булан ёлукъгъандан.

Амалсыз болуп, мен де урма башладым. Ону бурну да къанады, мени бурнум да къанады. Экибизде уллу душманлар болуп айрылдыкъ. Мухтар уюне гетди. Мен де, бетимдеги къан дамгъаланы жувмакъ учун, татавул ягъагъя багъып

юрюдюм. Шо вакътиде магъя Арслан къаршылашып, не болгъанны сорады.

– Не болгъан буса да билмеймен. Гъаман къутукълар дей эди, – дедим мен.

– Гъа-а! – деди Арслан.

– Тюнегюн бирев Мухтарланы тувардан къайтып гелеген танасыны бойнуна бош къутукълар тагъып къойгъан болгъан. Тана да, шоланы къавгъасындан уйркюп, къачып бир ягъына чыгъып гетген. Мухтар шону ким этген экен деп сорав алып айланы эди.

– Магъя не дей дагъы?

– Бириси айтгъандыр, сен такъгъян деп...

«Бу келекге къара хари!» – деп ойлашдым мен. Юргиме де яман ачуу тийди. Ким такъгъанны билип урмагъя гөрек чи.

Арадан дагъы да заманлар оътдю. Мухтар да, мен де бир-бирибизге сёйлемей, хыр берип юройбюз. Тек билемен, Мухтар сёйлеме сюе. Мен буса, сюймеймен.

Шо гюнлөрде атам магъя:

– Ма, яш, шуну Мустапагъя элт! Не бузукълугъу бар экен? – деп, кисе сагъатын узатды.

«Огъ, сени, бу къуллукъну күтгюнчэ тавгъя таш ташыр эдим!» – деп эсиме гелди. Сагъат уста Мустапа Мухтарны атасы чы. Мухтарны атасына тилевге не-чик барайым?

Бармасам да кюй ёкъ. Мен атамны кёп сюемен. мени атам да сюе. Биз ону булан къурдашлар йимикбиз. Мени гъатта эсиме геле, мени атам йимик ата юртда дагъы бирев де ёкъдур деп.

Гъасили гетдим. Мустапа агъав, гъар заманда да йимик, мени бек арив къаршылады. Гъаман да йимик, бираз масхаралар да этип, сагъат ярашдырагъан уюне гирип гетди. Мен буса, шо душманым Мухтар булан къалдым.

Бир нечакъы заман биз бир-бирибизге сёйлемей, баягъылай хыр берип турдукъ. Сонг Мухтар магъя бурулуп – ари багъып, аста булан иржаймагъя башлады.

– Сен менден геч, ювугъум, мен гюнагълы болгъанман, – деп башлады ол ахырда.

Мен сёйлемедим.

– Танабызын бойнуна къутукъланы Ра-
шат такъгъан болгъан экен, – деп узатды ол.

– Буса, мени булан ябушмай, Рашат бу-
лан ябушгъан бусанг дагъы?

Мухтар иржайывун да токътатып, ба-
шын салландырды. Ойлашды, гене де башын
гётерди.

– Мен сени булан ябушгъаныма да гъёкю-
нүп тураман, – деди ол. – Негер тарыкъдыр
ябушуп турмагъя? Биз чи ювукъларбыз.

– Тек сен шо баягъыда мен Аманатныкин
онг этип сёйлегенге ачувлана эдинг...

– Билемисен, – деди ол, мени де бёлюп. –
Мен энниден сонг бир де эгоист болмажакъ-
ман. Гелсене, ярашайыкъ.

Шону да айтып, о магъа къолун узатды.
Мени де неге буса да, ачуум тайып къалды.

– Гел! – деп, мен де къолумну узатдым...

Биз экибиз де иржайып, хабарлап ту-
рагъанда, оъзюню уюнден Мустапа агъав
чыкъды.

– Ма, иним, элт атанга. Саппа-сав этдим,
– деп, о магъа сагъатны узатды.

Сонг билемен хари, сагъат бузулма да бу-
зулмагъан болгъан. Атам ону менден, Му-
стапа агъав булан да сёйлешип, мени Мухтар
булан ярашдыртмакъ учун берип йиберген
болгъан.

Шондан берли биз Мухтар булан герти
ювукълар болуп къалдыкъ.

Къушлар. Къыргъый тайпа.

Кёбюсю гъалда бу тайпа къушлар – къарчылар. 1. Къушлар – секретарълар. 2. Жыйывчу тайпа. 3. Къыргъый тайпа – тюйлюгенлер, къыргъыйлар, канюкалар, къаракъушлар, орланлар, луни, грифлер, телижи-бинлени, йыланланы ашайгъанлары.

Тезде къарчыгъя тайпагъя американ грифлени тайпасын да къоша болгъан. Гъалиги заман бир-бирде оланы лакълакъ къушланы тайпасына да къоша яда айрыча тайпа деп айыра. Гене-

тика анализлерден сонг бары да къыр къушлар бир ата тайпадан болгъан деп токъташдырмай. Болувундан олар башгъя, тек хасиятлары ошай. Илму ёлда исбат этилегенине гёре, къарчыгъя тайпа папагъан ва жымчыкъ тайпагъя ювукъ, къыргъыйлар, секретартарь тайпа, скопа тайпа американ гриф тайпагъя ювукъ геле. Айтылгъан учь де тайпа, янгы къыргъый тайпа, къарчыгъя тайпагъя илму якъдан янгыз бир къыргъый тайпа гире.

Секретарь-къушланы тайпасы

Секретарь къуш (лат. *Sagittarius serpentarius*) – озлени тайпасында янгыз бир тюрлю бар. Огъар бу тамаша ат башындагы къара тюклери къазны къанатларына ошайгъангъа берилген. Шолай къанатланы тезде судда ишлейген секретарлар озлени башындагы париклеге сала болгъан. Къаркъарасыны узунлугъу 125-ден 150 см. авурлугъу 4 кг. Къанатларыны яйылыву 210 см. Африкан Саваннада яшай. Секретарь-къуш бек арив уча. Йыланлагъа, такъалыбакъалагъа ва башгъа жанлагъа гъав эте. От тюшувлерде, Африка Саваннада от тюшувлер кёп бола, о отдан къачмай, от тюшувню къалмагъалында озюню пайдасыны гъайын эте. Башгъа жанлагъа гъав эте. Отда гүйген жанланы жыя.

Скопа (лат. *Pandion haliaetus*) – йыртгъыч къуш, дюнъяны эки де яртысында бола. Скопа тайпаны эки тюрлюсюню (*Pandionidae*). бири. Евразияны сувларын-

да, Темиркъазыкъ Америкада (тундрадан къайры), Австралиядагъы атавларда, Африкадагъы сувланы ягъаларында, Темиркъазыкъда, сувлар бузлайгъан ерлер-

де бола. Гёчювчю къуш. Скопа исбайы, къанатлары итти ва узун. Узуну 33 – 60 см, авурлугъу 1, 3 – 1, 9 кг. Къаркъарасыны тюп яны сари-акъ, хырданындан боямыш гызыз, акъ башыны эки де янында къара гызылар, елкесинде кекел. Аркъасы боямыш. Гёзлери сари.

Гёчюрген П.Абдуллаева

Муса Шихавов

Бири биринчى гёrmесе

Ювукълар болгъан булан
Шамил де, Салавдин де,
Чёп де ёкъ зат саялы
Чокъушдулар бугюн де.

Шамил де, Салавдин де,
Ярашдылар бугюн де.
Бири бирин гёrmесе,
Туруп болмай уюнде.

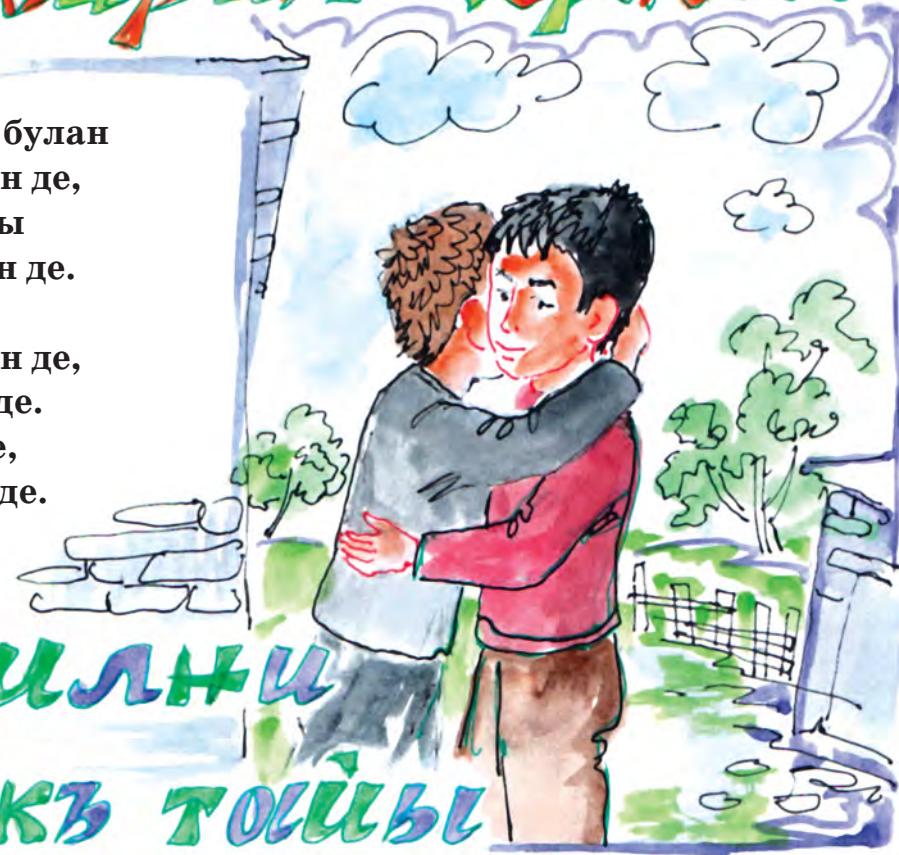
Шамилни шошыкъ тойы

Шамилни тувгъан гюню,
Тек ёкъ биревде гъайы.
Тымырсыкъдай тай берген
Савгъат этип атайы.

Май сюртюлген папайы,
Ичилмей къалгъан чайы...
Шамилни гёзю къырда,
Ойнакълай ону тайы.

Туякълары ер къаза,
Гёзлери шайы-шайы.
Ялы елде елпиллеп,
Чаба Шамилни тайы.

Тайгъа минме уйрете
Танг намаздан атайы.
Йыкъмай къойса тамаша,
Шамилни шашыкъ тайы.

Гёзетде

Гюлюгюмню де багъып,
Гёзетдемен, гёзетде.
Оъзен ягъада авнап.
Айны юхусу гелип,
Гёзю къысылгъан тезден.
Юлдузлар юм-чум этип,
Хантав тюгюллэр бизден.

Къанна къуйрукъ гюлюгюм,
Айны уятма сююп.
Бир кишиней, бир ойнакълай,
Бутларын чююп-чююп.

Гюлюгюм кишинейгенге,
Мен къувандым, о талды.
Гюлюкюм кишиневюне,
Гюнеш уянып къалды

Чемпион

Бамматказиев Микаил 2011 йылны 29 апрелинде тувгъан. Микаилге 4 йыл болагъанда атасы ону ябушув элементлери булангъы гимнастикагъа ва юзме уйренеген ерге яза. Эки йылдан сонг Спартакдагъы дзюдогъа юрюме башлай. Бир йыл дзюдо булан машгъул бола. М.Г. Гъамзатовну атындагъы гимназияда охума башлай. Гимназияда ол ушу-саньдагъа юрюйгенлер булан таныш бола. Микаилни спортгъа муштарлылыгъын билип атасы ону «Стелс» клубдагъы ушу-саньда секциягъа яза. Бу клубда Микайылны гъюнерлери ачыкъ бола.

Тренери Мусалова Сайды эки ай тернировкағъа юрютген сонг, Микаилни клубланы арасында оytгерилген ярышлагъа онгара. Мунда Микаил биринчи устьюнлюгюн къазана. Эки йылны ичинде Микаил ортакъчылыкъ этген ярышларда барында да ута. Учь керен Дагъыстанда ушу-саньдадан оytгерилген чемпионатларда биринчи ерлеге ес болгъан. Панратиондан республика турнирни чемпиону.

ММА-дан, Кобудо-дан Дагъыстанны чемпиону, Владимир шагъарда оytгерилиген Россия чемпионатында ушу-сандадан алтын медальгъа ес бола. Микаил гъали 13 номерли гимназияда охуй. Ол шахмат ойнама кёп сюе, ол татывлу ашлар этмеге де уйрене. Оъзюне

беш йыл болагъан замананындан тутуп татывлу ашланны этеген күйлөгө уйрене. Охуп-язып уйренген сонг гъар тюрлю китаплардан татывлу ашланны этеген күйлөрин язып ала. Оъзю уйренип печеньелер этип, школагъа элтип, учителлөгө онда ишлейген поварлагъа да бере. Микайыл гъайванланы, жанланы кёп

сюе. Уйде ону мишиги, такъалыбакъалары бар. Къыргъа чыкъгъандокъ тюженге барып, мишиклеге аш ала. Ёлда бары да мишиклени ашата туруп геле. Микаилни оъзю уллу болгъанда итлер, мишиклер учун уллу питомник къурма хыялды бар.

ЙЫЛАННЫ ОТДАА КҮҮТГАРГЫАН ТУВАРЧЫ

Бир болгъан, бир болмагъан, бир юртда бир туварчы болгъан. Бир гюн бу туварчы тувар багъып турагъанда къырыйындагъы къамушлыкъга от тюшүп, яллап гете. Бир замандан туварчы отну ичинден гелеген бир тавушну эшите. Тынглап къараса:

— Гъейлер, мени шу отдан къутгъарыгъыз! Къутгъаргъан гишиге дюнъяда мен этмежек яхшылыкъ ёкъ! — деп къычыра.

Туварчы тавушгъа багъып бара. Барса, отну ортасында бир йылан бар, бир терекге де чырмалып, бир токътавсуз шолай къычырып тура. Йылан бу туварчыны гёргенде:

— Гъей, гиши, мени шу отдан къутгъар, мен сагъа сен сюйген яхшылыкъны этейим! — дей. Туварчы:

— Мен сени нечик къутгъарайым? — дей. Йылан:

— Бир узун къуруух алыш гел, шону магъа узат, оъзюм шогъар чырмалып чыгъайым, — дей.

Туварчы агъачлыкъга гирип, хынжалы булан бир узун къуруухну гесип ала ва тез етишип, йылангъа узата. Йылан да къуруухгъа чырмалып, ондан чыгъа.

Йылан туварчыгъа:

— Сен, къардаш, гъали мени булан бизге гел! Мен йыланланы пачасыны уланыман. Мен сагъа сен сюйген яхшылыкъны этермен, — дей. Туварчы:

— Мен бугюн чю гелип болмайман, тувар ашлыкъга тюшежек деп къоркъаман. Тек сен турагъан ерни танысам чы, тангала гелир эдим, — дей. Йылан:

– Шулай этсенг табарсан: не заман шу ерге гелип, мен юрюген ерни излесенг, харч болуп табажакъсан. Шо харч булан юрюсенд, бир къалагъа етерсен, шонда мен болурман, – дей.

Экинчи гюн гелегенде туварчы туваргъа къатынын да алыш геле. Къамушлукълагъа етишгенде:

– Къатын, сен туваргъа къарап турчу, мен бир айланып гелейим, – деп гете туварчы.

Туварчы йылан болгъан ерге бара. Барса, сабан тартгъанда йимик яхши белгили харч бар. Туварчы шо харчгъа тюшүп, юрюп йибере. Къараса, ёл ягъада бир терекни тюбюнде ап-акъ сакъаллы бир къарт гиши гёрюне. Туварчы бугъар етишип:

– Ассалому алайкум, атай! – дей. Къарт:

– Ва алайкум салам, балам, къайсылайдыр? – деп сорай. Туварчы:

– Атам, къайсылай болсун, гёресиз шу харч булан бараман. Тюнегюн бир йыланнны отдан къутгъаргъан эдим, шо йылан магъа, мен йыланланы пачасыны уланыман, эгер сен бизге гелсенд, мен сагъа сен сюйген яхшылыкъны этер эдим деген эди. Шолагъа бармагъа сююп чыкъгъан заманым, – дей. Къарт:

– Балам, олай буса, сен шолагъа барагъанда: «Тол, тепси!» десе пилавдан ва озге тюрлю-тюрлю ашлардан, ичкilerден толуп къалагъан тепсиси бар, шону тилерсен, сагъа шо пайдалы, – дей. Туварчы:

– Атам, оюнг учун кёп савболгъур! – деп, ёлуна тюшүп, юрюй. Къараса, бир шиша къалалар, къангалы къапулар, уллу гёк сарайлар гёрюне. Къала-да турагъан пачаны уланы туварчыны

оъзлеге багъып гелегенин гёрюп, алдына геле ва муну гётерип, къалагъа элтип сала. Сонг ата-анасы гелип, туварчыгъа «хошгелди» берелер. Туварчы къаланы тамларына, олардагъы алтын-гюмюш накъышлагъа къарап, гъайран болуп къала. Шоссагъат аш геле, ашайлар, ички геле, ичелер. Туварчы тамаша болуп, айта:

– Яхари, мен сени отдан къутгъартгъан заманда, сен йылан эдинг, гъали буса кёп исбайы улансан, къарайман, сени ата-ананга, булар да инсанлар болуп къалдылар! – дей. Улан:

– Бизин ишибиз шолай: сюйсек, инсан болабыз, сюйсек йылан болуп да къалабыз. Гъали сен бизден не сюесен? – деп сорай. Туварчы:

– «Тол, тепси!» десе, пилавдан толагъан агъач тепсигизни тилемеге гелгенмен, – дей. Уланны анасы:

– Огъ, сагъа ону айтгъанны авзу-тили къурусун! – деп, гелтирип бере.

Туварчы тепсини де алып, къатыныны ягъына геле. Туварны сув ичирмек учун тогъайгъа да гъайдап, бир салкъынлыкъ да табып, туварчы баягъы тепсини гёк отну устьюне сала да:

– Тол, тепси! – деп айта.

Булар къараса, тепси къурулуп къала! Тепсини устьюндеги пилавну, къувурманы, долманы, гъинкалны, кюрзени, емишлени ичкилени ва оъзге кёп тюрлю ашланы гёрюп, башлап къайсысын ашажагъын билмей, адап къалалар. Сонг гъар тюрлю ашлардан алып тойгъунча ашайлар.

Къатын тепсини жыяйым деп урунгъанда, тепси оъзлюгюнден жыйылып, тап-таза болуп къала.

Шолайлыкъ булан туварчы да, ону къатыны да аш этивню, азыкъыны гъайын этивню гъар гюнлюк балагындан къутулуп, парахат яшап къалалар.

ЯВ-ЯВ

(Янгур тилейген яшланы назмусу)

Бу ай явун болмагъан –
Яв, яв, яв, яв, яв, яв, яв.
Будай башлар толмагъан –
Яв, яв, яв, яв, яв, яв, яв.
Бав-бахчалар сувсагъан –
Балкъамуш баш къусмагъан –
Яв, яв, яв, яв, яв, яв, яв.
Яв, яв, яв, яв, яв, яв, яв.
Харбуз-пастан гечиге –
Яв, яв, яв, яв, яв, яв, яв.
Хамхартилер бечиген –
Яв, яв, яв, яв, яв, яв, яв.
Етип геле яйыбыз –
Явунсун бу айыбыз – яв.
Яв, яв, яв, яв, яв, яв, яв.
Бу ай явун болмагъан –
Яв, яв, яв, яв, яв, яв, яв.
Будай башлар толмагъан –
Яв, яв, яв, яв, яв, яв, яв.
Явуп къалма умут бар –
Гъона геле булутлар – яв
Яв, яв, яв, яв, яв, яв, яв.
Яв! Яв! Яв! Яв! Яв! Яв! Яв!

Хизри Батыргишиев

Sheet music for 'Хизри Батыргишиев' featuring two staves of music with lyrics in Russian and Kazakh.

The music is written in 2/4 time, with a key signature of one sharp (F#). The vocal parts are in soprano and alto voices.

Text (Russian and Kazakh):

Оол-ма-гъан яв-яв-яв-яв яв-яб-яв. су-дай баш -лар
бу от я-вун

Оол-ма-гъан яв-яв-яв-яв яв-яб-яв. су-дай баш -лар
бу от я-вун

Performance instructions:

- mf (mezzo-forte) dynamic markings are present in several measures.
- A dynamic marking *f Dyzg* (fortissimo dynamic) is placed above the vocal line in the middle section.

Къардаш халкъланы адабияттындан

Лариса Абдуллина

Азамат юртгъа геле

Азамат гележек деп,
Хабар яйылгъан юртгъа,
Елдей болуп етишер,
Минген сонг темир атгъа.
Жижеклери: «Жив-жив!» – дей,
«Му-му-му!» – дей бузаву,
Бишевю де: «Мяв-мяв!» – дей,
Гелип битмей Азяву.
«Игъя-игъя!» – деп, ёнкюп,
Гюлюшю чаба яйнап.

Азамат гелип битсе,
Къанажакъ эди ойнап.
Гюргюрю: «Гъотыр – гъотыр! –
Не узакъ къалды батыр!»
Гючейи де: «Гъав-гъав-гъав! –
Къачан гележек Азяв?»
Сав юрт къарай геле деп
Ажайына Азамат,
Жума да гетип бара,
Сен къайдасан, Азамат?

Булакъны тили

Бокъурап агъа суvu –
Йыр тёгюле булакъдан,
Бешик йырына ошап,
Чалына ол къулакъгъа.

Мендей ана тилинде
Йырлай болгъан сонг булакъ,
Юрегимни англар ол,
Йырымны элтер йыракъ.

Оюмну англагъандай,
Ташгындай ташып суvu
Аргып чаба йыракъгъа,
Башкъырт йырымны къувуп.

Савгъат

Ана тилим ёлдаш болур,
Ачажакъ бары ёлум.
Тарыкъ болса, тилим мени
Якълар, къалкъаным болуп.

Ана тилим гъайран англы,
Азиз магъа гъар сёзю.
Ону булан къата тангым,
Гюнлерим – гюнеш юзлю.

Ана тилим – къурдашымсан,
Юрегим булан сюйген.
Анамны оыр савгъатысан,
Мени кёклеге чуюген.

Насипни йырбы

Ойнай-ойнай, бийий-бийий,
Гюмюшюн тёге оырлер.
Яй янгуру, насип тилеп,
Явунун себе ерге.

Уча алтын япракълар
Елни харсына къызып,
Ерде оюнчакъларымны
Суратын эте гызып.

Сют оъзенге ошап акъ къар,
Кёкден сют явагъандай,
Къыш-апайы, бек белсенип,
Булутну савагъандай.

Анам йимик аяп мени,
Яз ели сыйпай чачым.
Бизге насип тилейгендей,
Тереклер бюрюн ачиш.

Чланым Булангъы лакъыр

– Балам, айт да, къайда ватанынг,
Къайсы топуракъ ий этген яшлай?

– Башкъырт эли – гайлегим мени,
Биле ону гиччинев яш да!

– Балам, айт да, халкъынг не халкъдыр,
Билемисен, кимдир миллетинг?

– Башкъырт атын оыр этме мени
Сенсен, анам, яшлай уйретген.

– Балам, айт да, тухум тамурунг
Къайдан баш ала, ата-бабанг ким?

– Ата якъдан мен Кудейлерденмен,
Ана ягъым буса – Юрмийден геле!

– Балам, айт да магъя, жумамежитге
Не саялы юрюймен ананг?

– Неге тюгюл, бизин яратъян Худай,
Ругъубуз имандан толтура онда.

Супиянат Мамаеваны таржумасы.

Алматының макалмасында

Ибраһим Абдуллаев,
лицей № 8, Магъачкъала

ИРАН ВА КЪОЯН

Бу ёммакъгъа, ким биле, сиз инан-
масагъыз да ярай.

Мени уллатам гъар заман булай
айта болагъан эди.

— Ёммакъдагъы бары зат ялгъан
болмай. Гъар ёммакъны бир гертиси де
болмай буса, адамлар ёммакъланы би-
ринден-бири алыш айтып юрюмес эди.

Бир арив ачыкъ гюн кирпи уюню
алдында да олтуруп, дёгерек къурса-
гъына къолларын да салып, оъзюню
кёп сюеген сарынын гёнгюрев эте. Би-
раздан:

— Гыы, энни таман. Гёнгюрев этге-
ним. Къаттыным яшланы жувунду-
руп, гийиндирип битгенче, авлакъга
барып, читагъа къарап гелейим.

Не гъал бар экен, чыгъарма заман
да боладыр, — деп гете.

Ёлда бугъар къапустасына къарама
барагъан къоян ёлугъа.

— Яхшы ёл, гъюреметли Къоян.
Ашавунг-яшавунг нечикидир? — деп со-
рай кирпи.

Бу бек оъктем къоян болгъан. Ол
кирпини саламын сама да алмай, башы
булан икрам этип:

— Къайда барасан, танг булан? Танг
булан не къыдырасан авлакъларда? —
деп сорай Къоян онгсуз тавуш булан.

— Гъай, оъзюм шулай гезей чыкъ-
гъанман.

— Гезей чыкъгъанман? — деп, Къо-
ян Кирпиге багъып мысгъыл иржайып
къарай да. — Шу къысгъа аякъларынг
булан сен нече де йыракъ чыгъарсан, —
деп де къоша.

Кирпини Къоянгъа бек хатири
къалды. Оъзюню гертиден де, къысгъа
ва къынгыр аякъларыны гъакъында
шолай айтгъанны о сюймей болгъан.

– Яхари, Къоян, – дей Кирпи, – сени аякъларынг меникиндөн чалт деп сама да турмаймысан?

– Озокъда, тураман, – дей Къоян.

– Гыы, олаймы, гел гъали эришип чабып къарайыкъ? – дей Кирпи.

– Сени булан эришип чабып не этейим, хари, – деп кюлей Къоян.

– Адамны кюлкюсю гелеген сёzlени сёйлеме. Шу къынгыр аякъларынг булан менден озмагъа хыялынг бармы?

– Къаарарсан, ким кимден озар экен, – дей Кирпи. – Озуп гёрерсен.

– Яхшы, гел чабайыкъ! – дей Къоян.

– Бираз токъта, – дей Кирпи. – Башлап мен уйге барып эртенги ашымны ашап гелейим, ярым сагъатдан шу ерге гележекмен. Чабарбыз, яхшымы?

– Яхшы, – деп рази бола Къоян.

Кирпи уюне гете. Ёлда ойлаша:

«Озокъда, Къоян менден бек чаба, тек ол гъакъылгъа бютюн тюгюл. Мен ону алдатарман».

Кирпи уюне гелип къатынына айта:

– Къатын, тез гийин, мени булан авлакъгъа гелмесенг болмай.

– Не болгъан, не иш бар авлакъда? – дей къатыны.

– Къоян булан эришип чабажакъгъа сёйлешгенбиз. Мен Къояндан озма герекмен. Сен магъа кёмек этмесенг болмай.

– Авлия болгъанмысан? – дей къатыны. – Сен Къоян булан эришип чабып боламысан?! О чу бир абат алгъандокъ, сенден озажакъ.

– О сени ишинг тюгюл, къатын. Тез гийин, юрю. Не этме герекни мен билемен.

Къатыны гийинип чыгъа. Ёлда Кирпи къатынына айта:

– Къоян да, мен де шу узун авлакъ булан чабажакъбыз.

Къоян бир харш булан, мен башгъа харш булан чабажакъбыз. Сен харшны башында токъта. Къоян чабып етишгендокъ, сен: «Мен мундаман!» – деп къычырарсан. Англадынгмы?

– Англадым, – дей Кирпини къатыны.

Кирпилер шолай этме де эте.
Къатынын харшны башына
етиширип, Кирпи оъзю Къоян
булан ёлукъмагъа сёйлешген
ерге геле.

— Гъы, чабайыкъмы, — дей
Къоян.

— Чабайыкъ, — дей Кирпи.

Гъариси оъзю бою булан ча-
багъан харшны башында токъ-
тай.

— Бир, эки, уъч! — деп къычы-
ра Къоян.

Экиси де бирден чабып йибе-
релер.

Бир-эки абат алгъан сонг,
Кирпи токътап, барып оъзюнүү
харшны башында да олтурууп,
ял ала. Къоян чаба, чаба, харш-
ны лап башына этише. Онда буса
Кирпини къатыны:

— Мен мундаман! — дей.

Кирпи де, къатыны да бир-
бирине эпсиз ошай болгъанлар.
Къоян, Кирпи оъзюндөн озгъан-
ны гёрюп, бек тамаша бола.

— Бирдагъы чабайыкъ! — дей
Къоян Кирпиге.

— Бир, эки, уъч! — деп къычы-
ра Къоян.

Экиси де бирден чабып йибе-
релер.

— Бир, эки, уъч! — деп къычырып,
Къоян алдындан да чалт чабып гете.

Кирпини къатыны буса олтургъан
еринде къала. Къоян чабып дагъы да
харшны башына этише.

Кирпи:

— Мен мундаман! — дей. Къоян, дагъы
да бек тамаша болуп:

— Гел, бирдагъы чабайыкъ! — дей.

— Сюе бусанг чабайыкъ! — дей Кирпи.
Булар чабалар. Дагъы да чабалар.

Шо кюйде Къоян етмиш уъч керен о
якъгъа да, бу якъгъа да чаба.

Гъар гезик харшны башына этиш-
генде, Кирпи де: «Мен мундаман!» — деп
къычыра.

Етмиш дёртюнчю керен чабагъанда,
Къоян харшны ортасына этишип, йы-
гъылып къала.

— Талдым! — дей Къоян. — Дагъы чап-
магъа болмайман. Кирпи:

— Гёрдюнгмю, къайсыбызын бутла-
рыбыз яхшы? Къоян, бир сёз де айтмай,
аякъларын гъаран ала туруп, уъюне
гете.

Кирпи де, къатыны да яшларын да
алып, къыдыра гетелер.

*Къумукъ тилге гёчюрген
Патимат АБДУЛЛАЕВА.*

Сен билемисен?

АТЫНГ КИМДИР?

Оъзге дагъыстанлы халкъланы атлары йимик, къумукъ атлар да аслу гъалда арап тилден алынгъан. Мисал гысада шулай атланы маъналарын алыш къарайыкъ.

Агъмат – макътавлу, Али – бийик, Амир – гъаким, начальник, Басир – яхшы гёрген, итти гёзлю, Камал – янгылышсыз, нукъсансыз, Камиль – толу, сав, мекенли, Халил – къурдаш, ювукъ, Расул – элчи, вакил, Загыр – ачыкъ, Рашит – англавлу, Рагым – рагъмулу, Багъав – исбайы ва шолай башгъалары.

Къатынгишилени атлары аслу гъалда эргишилени атларына «ат» (арапча «атун») деген суффикс къошулуп этиле, масала: Сани – Саният – яратывчу, Гъалим – Гъалимат – юващ, Рашит – Рашидат – англавлу, Гъапис – Гъаписат – яхшы эси булангъы, Солтан – Солтанат – буюрагъан гиши, пача, Жамил – Жамилат – гёzel, Керим – Керимат – (Каримат) – чомарт, Рагым – Рагымат – рагъмулу ва шолай башгъалары.

Арап атлар бизге VIII юз йылда гелген. Ондан алда бизин халкъ аслу гъалда айны-гюнню, тавну-ташны, гючлю къыр жанланы атларын къоя болгъанлар. Масала, Бёрю, Албёрю, Болат, Темир, Таштемир, Арслан, Къаплан, Юлдуз, Гюлнар ва шолай башгъалары.

Сени атынг кимдир? Оъз атынгны абурлу этмек учун сен не этесен? Шо гъакъда да ойлашып къарамагъя ярай.

**Профессор
Ибрагым КЕРИМОВ,
Дагъыстанны халкъ язывчусу.**

ЯШЛАНЫ ОЮНЛАРЫ

Къызлар ва уланлар экиге бёлюне. Гъар бёлюкдегилер бир-бирине багъып эретуралар, бир-бирини къолларын тута. Бир бёлюкдеги яш айта:

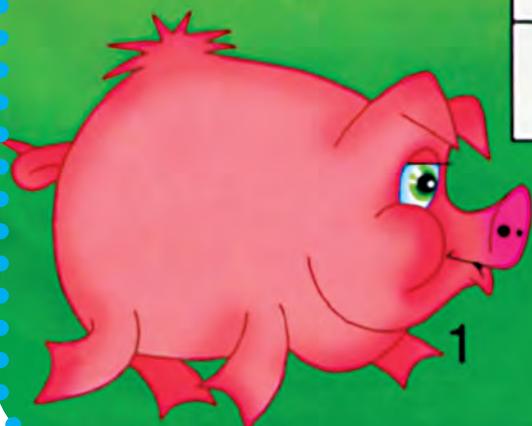
«Акъ терек, гёк терек!
Бизден сизге ким герек?»
Бириси бёлюкдеги яш айта:
«Акъ терек, гёк терек!
Сизден бизге Жаминат герек!»

Аты айтылгъан яш чабып бириси бёлюкдеги яшланы къолларыны арасындан чыкъма герек, къолларын ачып. Эгер чыгъып болмаса, олагъа къошула, болса – оъзюню бёлюгюне геле. Бир бёлюкдеги яшлар битип бир къалса, бириси бёлюкге артын ерли юрой турup, ондан бир яш ала. Яшлар буса оъзлеге тиймесин деп артгъя тая.

Сонг оюнну янгыдан башлай.

КИМНИ СУРАТЫ ЭКЕН?

1	2	3	4	5	6

ISSN0206 - 7943

Қварчығъа

5/2021

сентябрь – октябрь

Иллюстрированный детский журнал.
Издается один раз в два месяца.

Учредитель:

Министерство информации и печати
Республики Дагестан.

Регистрационный номер

серия ПИ №ТУ05-00413 от 22.04.2019 г. выдан
управлением Роскомнадзора
по Республике Дагестан.

Издается с января 1980 г.

Руководитель – главный редактор
М.М. Ахмедов

Редколлегия:

Ш. Алишева (ред. выпуска)
П. Абдуллаева
А. Абдуллатипов
С. Алиев
С. Мамаева

Художественный редактор З. Даганов

Технический редактор Т. Лузина

Художник номера М. Муталлибов

Автор фото на обложке А. Ахмедов

Формат 60x84 1/8.

Бумага офсетная.

Уч. изд. л. 3,13.

Уч. печ. лист 3,26.

Выход в свет 27.10.2021 г.

Тираж 1112 экз.

Заказ № 1119.

Типография:

ООО «Издательство «Лотос».

Адрес типографии:

367018, РД, г. Махачкала, ул. Петра I, 61.

Редакция и издатель: Государственное
бюджетное учреждение Республики Дагестан
«Редакция республиканских литературных
журналов «Соколёнок»
и «Литературный Дагестан»

Адрес редакции и издателя:
367000, РД, г.Махачкала, ул. Даниялова, 55.

Электронный адрес редакции:
litdag@mail.ru

Кумыкский язык

Индекс: на год – 63339,
на полугодие – ПМ963.

Цена свободная.

